

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy óra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek. Uri-
ncza 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszólá-
mlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
vasár- és ünneppnapok
kivételeivel.

Egyházipolitika és vármegyék.

Nagy-Becskerek, február 23.

(X) Budapest fővárosának tegnapi az igazi szabadelvűség jellegét magán hordó határozata, meggyőzhetette mind azokat, kik az egyházipolitikai reform elfogadását, hogy e népszerű kifejezéssel éljünk „mamelukságnak“ kvalifikálják, hogy nagyon is tévedésben vannak.

Mi nem tekintjük az egész egyházipolitikai reformot másnak, mint a művelődés, a haladás kérdésének, annak pedig az egyes pártokhoz semmi köze sincs. Itt az állam tekintélyéről van szó, annak függetlenségéről. S az az elkeseredett harcz, mely bizonyos oldalról a bonyolódott kérdések szabadelvű irányban való megoldása ellen irányul, legjobb bizonyítéka annak, hogy a polgári szabadság és intézmények szorosán összefüggnek az állam tekintélyével. Ha sikerülne a reakzionárius elemeknek a szabadelvű reformszellemet legyőzni, rövid idő alatt bizonyára romba dőlne mindazon társadalmi építmények, melyeket a liberális szellem emelt évszázados küzdelmek árán a civilizációznak.

Mi kereken tagadjuk, hogy a célbavett reformok a vallást érintik. Europa legműveltebb államaiban, hol a vallási érzület még talán mélyebben gyökerezik a szivekben, mint nálunk, minden nehézségek nélkül vitettek

keresztül hasonló reformok, de különben is elhamarkodják a dolgot azok, kik az elven kívül másról beszélnek. Ma még csak erről van szó. Az ügynek formulázása, annak részletei a kormány és a törvényhozó testület dolga, annak ne vágjon elébe sem törvényhatóság, sem város, sem egyes ember.

Azzal vessen számot mindenki: Akarja-e az egyházipolitikai reformokat, melyeket a jelenlegi miniszterium programjába fölvetett? Igen, vagy nem. Ha elvből nem akarja, legyen neki az ő akarata szerint, de ne mondja azt, hogy azért nem szavaz rá, mert a kormányhoz nincs bizalma. Ha pedig komolyan akarja a reformok keresztülvitelét, akkor egészen mindegy, vajjon bizik-e a kormányban, vagy sem, mint azt Polónyi tegnap a fővárosi törvényhatóságban tartott felszólalása bizonyítja legjobban.

A főváros példáját bizonyára gyors egymásutánban követni fogják Magyarország összes városai és megyéi. És az jól van így. Mert az egyes törvényhatóságok az utolsó években mindannyiszor megnyilatkoztak, valahányszor az ország közvéleményét fontos kérdések foglalkoztatták. Ha tehát most hallgatnának, teljes joggal közönynek, sőt többnek, helytelenítésnek tekinthetné azt mindenki. Pedig még látszatát is kerülni kell annak, hogy a nép nem ragaszkodik a szabad-

elvű állameszméhez, az állam feltétlen tekintélyéhez, mely pedig — mi tagadás benne — veszélyeztetve van. Főleg azonban azért van szükség az ország intelligenciájának nyilatkozatára, mert a mozgalom éppen az elle séges táborban indult meg. Mert ámbátor az országban még senki sem tudja, mily alakban fogja a kormány reformjavaslatait beterjeszteni, hónapok óta agitálnak ellene a szószéktől kezdve a korcsmák füstös helyiségéig fanatizálják a népet, hogy valami plebiscitumfélélet csikarjanak ki a szabadelvűség ellen. Ezt pedig nem szabad túrnie a társadalom nagy zömének, mely a műveltséget és a haladást, tehát a szabadelvűséget képviseli.

Ez okból tartjuk szükségesnek, hogy Torontál megye is mielőbb megnyilatkozzék, s mi feltétlenül bizunk benne, hogy e megye közönsége, mely mindig a szabadelvűség zászlaja köré csoportosult, nem sokáig fog késni, hogy liberális érzelmeinek mielőbb fényes bizonyítékát adja.

A képviselőház ülésézési idejének megváltoztatása ügyében tegnap a nyit ülés előtt a képviselőház elnökének összehívására értekezletre gyűlt össze az összes pártoknak több tagja. Az értekezleten a szabadelvű és nemzeti párt tagjai úgy nyilatkoztak, hogy szükségesnek tartják az üléseket meghosszabbítani, még pedig úgy, hogy azok 10 órától délutáni 3 óráig tar-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

A feslett ruha.

S. Kópál után.

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Dél Oroszország egyik orosz városának főutcáján fényesen öltözött uripár sétálgatott. A férj egyike a legvagyonosabb kereskedőknek a városban és éppen ezért az asszony az által véli hivatását betölteni, ha megjelenésével minél szembetűnőbbben fitogtatja férje vagyonosságát, ha drága ruhája segítségével felseperheti az utca porát.

E pillanatban lép ki lakása kapuján egy fiatal dragonyos főhadnagy, ki sietve tart a kaszárnya felé. A tulsó hátsor ablakából éppen most kandikál a kedves kis lány gyönyörű fejecskeje; a katonatiszt elragadtatva néz fel és örömsugárzó tekintettel szívélyesen üdvözli; — de ugyanazon pillanatban rreccz, egyik sarkantyuja beleakad az arra lépdelő gazdag kereskedőnek a ruhájába és elszakítja

„Óh, bocsanat, asszonyom!” — szólal el zavartan a fiatal ember. „Ki nem mondhatom, mil zokon esik, hogy ilyesmi történt velem, reményem azonban, hogy a káron segíteni lehet.”

„Nem, uram”, viszonzá a kereskedő felesége. „Ruhám szegélye elfeslett és a ruha oda van!”

„Uram, a kárt meg kell térítenie”, toldá a kereskedő.

„Természetes”, biztató a főhadnagy, „itt a czimem” és kihuz a zsebéből egy névjegytárczát; de a kereskedő visszautasítja a névjegyet és felförmedten szól: „Előbb fizet, aztán mehet.”

„De kérem, uram, szolgálatban vagyok. Sietek, mert ha eikésem, szigorú büntetés vár reám. Mennyit tesz a kár?”

„A ruha új — válaszol a nő — ma vettem fel először és így az egész árát, kétszáz rubelt kell követelnem.”

„Kétszáz rubel! — kiált meghökkenve a katoná. Évi fizetésem alig tesz annyit.

E közben egész nézőcsoporthoz csődült körül, hogy az érdekes társalgást hallják.

„Akkor követelem, hogy a rendőrséghez kövessen — válaszol a nő.”

„A legnagyobb zavarba hoz ezáltal — mondá kérőleg a szerencsétlen lovastiszt.”

Egy ideig még vitatkoztak, de a nő nem tágitott, sőt elzárással fenyegeté; a főhadnagy kénytelen volt a bírósághoz felmenni.

A bíró itéle e röviden hangzott:

„A főhadnagy fizet, vagy elzáratik.”

Ilyen ügyekben a bírónak, az orosz törvények értelmében, ezen feltűnő drakonikus ítéletet végre kell hajtania

„Képtelen vagyok haladéktalanul fizetni, felelé a főhadnagy; de nem tetszik-e a bíró urnak nagyon szembeötlő magasnak ez az ár?”

„Mindenkinek jogában áll tulajdonának az árát meghatározni, figyelmezteti a bíró; de jogom van a felpereseknek tanácsot adni, hogy a tiszt ural elnözőbbek legyenek, és ne tegyék szerencsétlenné.”

A padokból, hol nagy közönség volt jelen, helyeslő megjegyzéseket lehetett hallani.

A kereskedő öszesugott a feleségével, úgy látszott mintha hajlandó lett volna kiegyezni, de a nő erélyes fejcsóválással protestált.

„Bíró ur” — szakítá félbe a nő — „a törvény útjára, kérem a szükséges lépéseket megtenni.”

„Egy pillanat!” — hangzott ekkor egy mély hang, és egy több rendjellel kitüntetett öreg férfi lépett a bírói asztal felé.

„Van szerencsém: nevem Miloradowitsch, nyugalmazott tábornok; főhadnagy ur, elfogadja tőlem a kétszáz rubelt, mint kölcsönt?”

„Hogy tegyem ezt”, sóhajtott a fiatal ember, „talán soha életemben sem leszek képes a pénzt visszatéríteni.”

A tábornok egy pár szót sugott a főhadnagy fülébe és a vádlott arcza felderült.

„Elfogdom a kölcsönt”, — mondá és oda nyújtja a nőnek a bankjegyeket.

A nő, férje karjába kapaszkodva, már távozni készült a bírói hivatalból.

„Még valami”, — szól a tiszt. — „Kérem bíró urat, tulajdonom szerzésére, engem is támogatni sziveskedjék.”

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 38. száma van csatolva.

tassanak. A függetlenségi párt tagjai azonban kijelentették, hogy ellene vannak az ülések meghosszabbításának. Végül abban történt megállapodás, hogy az ülések meghosszabbításának kérdését beszéljék meg az értekezlet tagjai pártfeleikkel s aztán újabb értekezlet állapítsa meg a ház elé es ügyben terjesztendő indítványt.

A képviselőház pénzügyi bizottsága holnap veszi tárgyalás alá az indemnitásnak két hónappal való meghosszabbítása iránti törvényjavaslatot. Ugyanezen ülésben a bizottság megállapítja a ház elé terjesztendő jelentését a népiskolai tanítók fizetésére vonatkozó törvényjavaslat illetőleg is.

Rampolla az egyházipolitikai kérdésekről. Rampolla biboros államtitkár a napokban fogadta a „Pr Lld“ egyik munkatársát, ki előtt a pápa államtitkára kijelentette, hogy ismeri a magyar politikai helyzet veszélyeit és különösen azt a körülményt, hogy a nemzetiségek az egyházipolitikai viszályokból csak bátorságot mérhetnek további törekvésére. De ennek jegyzé meg a pápai államtitkár, a pápa nem oka. Mi nem keressük a harcot. A mi ellemünk és ezélünk a béke. Ugyan miért is lennének ártalmára Magyarországnak, ennek a katolikus országnak. A pápa minden népek atyja és Magyarországnak is csak jót akar. A békeért a kuria is meghoz minden áldozatot, de a pápának is határt szabnak a dogmák. Ettől eltérni nem lehet neki sem. Tiszteljék önök is — ugymond — a mi lelkiismeretünket és mi is tiszteljük az önök érdekeit. A pápai államtitkár azonban részletesen nem nyilatkozott az egyházipolitikai kérdésekről.

HIREK.

Megyei közgyűlés. Mint értesülünk, Torontálmege törvényhatósági bizottsága márczius közepe táján rendkívüli közgyűlést fog tartani. Ez alkalommal tárgyalatni fog Somogyvármegye átirata, melynek értelmében Torontálmege is ki fogja mondani, hogy a jelenlegi kormány által programjába felvett egyházi politikai reformokat szükségesnek tartja. Nincs semmi okunk kétségbe vonni, hogy e vármegye, melynek tulajdonképp többsége liberális elemekből áll, az indítványt egyhangulag magáévá fogja tenni.

„Hogyan?“ — kérde a rendőr bíró.
 „Ezen ruha most az enyém, mert kifiztettem.“
 „Még ma czimére megküldöm“, — válaszol a nő gunyosan — „mert úgy látszik sokat ad e rongyra.“
 „Nem, asszonyom, én azon jogtudatában vagyok ezt követelni, hogy ez ügy rögtön elintéztessék. Ezért kérem, sziveskedjék birtokomat átadni, mert sietek.“
 A jelen voltak alig bírták visszatartani fojtott kacagásukat.
 „Hogy vessem le ruhámat itt a bírótérben! — szolt fenhargon a kereskedő rákpiros felesége.“
 „A ruha most az enyém, — felelé hidegvérrel a tiszt.“
 A férj e kényelmetlen helyzetben biztosította, hogy azonnal megküldi a ruhát, de hogy a felesége a közönség szemeláttára levetközzék a bírói teremben — csak helytelen tréfa.
 „Cseppet sem tréfálok — állítja a tiszt — és kérem a bíró urat részemről is a szükséges lépéseket megtenni.“
 „A követelés jogos — mondá a bíró közönyösen — a tisztnek joga van tulajdonát rögtön átvenni. Asszonyom nem egyezik bele?“
 „Természetes! — kiált a nő határozatlan hangon — semmi feltét alatt nem vetkesem le itt!“
 A bíró jelt adott egy komor, torzon-borzos szakállu és bajuszu iroda-szolgának, ki

— Árvíz a megyében. A Duna folytonos áradása ma az alispáni hivatalhoz beérkezett táviratok szerint a Begára is behatással van. Kiszetónál a Bega állása 190 cm. 0 felett, Kustélynál 280 centiméter, Kiszetónál a jég áll, Kustélynál azonban a jég megindult s a máskor oly szelid Bega magával sodorta a gerebélyt, minek következtében az árvízveszély immenenssé vált. Daniel László azonnal elrendelte, hogy a kellő intézkedések megtéteesenek és nevezetesen a párdányi, csenei és központi járásban a közérő készenlétben tartassék.

— Edelsheim-Gyulay Lipót báró állapotában ma némi javulás állott be. A beteg, ki két nap óta nem evett semmit, ma már ismét megreggelizhetett. — A délelőtt folyamán csak Tyroch főtörzsorvos volt a betegnél. A beteg lovassági tábornok iránt általános a részvét s egész nap igen sokan jelennek meg az Andrássy-ut végén levő nyaralóban, hogy állapotát felől tudakozódjanak. Így kérdezősködött Jenő főherceg, Hollán Ernő altábornagy, Lobkovitz Rudolf herceg hadtestparancsnok, Odescalchi Gyula herceg, Szapary Géza gróf, Rohonczy György térparancsnok, Wenckheim Frigyes báró, Fackh Károly stb. A beteghez, miután föltétlen nyugalomra van szüksége, nem bocsátanak senkit.

— A katonaság köréből. Vajda hunyadi Koller László alezredes, a m. kir. szegedi 5. honvéd gyalogezred új parancsnoka ma délelőtt megtekintette a honvédségi század irodákat, a raktárakat és altiszti iskolákat, a melyeket a legnagyobb rendben talált. Ezután az alezredes a fő- és alispánnál, a polgármesternél, Szerdics alezredesnél, Schaeffer Antal pápai praetorsnál, Straubert századosnál stb. tett látogatást. A délelőtt folyamán a szövőgyárat tekintette meg. Az alezredes holnap távozik városunkból.

— Köszönetnyilvánítás. A nagybecskerek-i jótékony nőegylet ezennel halás köszönetét fejezi ki a nagybecskerek-i takarékpénztárnak átküldött 15 frtnyi adományért. Az elnökség.

mint valamely katonai ünnepély marsban közeledett a nő felé. A nézők derűtsége fokozatosan nőt.

„Kérem! — szolt fel most a kereskedő. Kiváltom a ruhát! Itt a kétszáz rubel!“

„Nem elégszem ennyivel“ — felel a tiszt, visszautasítva a bankjegyeket. — „Mindenki meghatározhatja birtokának az árát. Ezen ruha nekem hivatalmulasztás miatt, büntetésbe, bezárásba kerül, ezenkívül az elvesztett per költségeinek elmarasztalásába.“

Erre a jelenlevő közönség zajosan nevette. A bírónak erélyesen kellett fellépnie és hirdetni:

„A követelés aránylag igen nagy; de a vádlott fél nem köteles elfogadni, a nő elállhat a kiváltástól, a ruhát hagyja itt.“

„Ezer rubel, ez gyalázat!“ — kiáltá dühösen a nő.

„Semmiképen“, — szolt udvariasan a főhadnagy, — „és másképen is, az ezen ügyből származó bármi haszonra, nem reflektálok. A többlet az utolsó harcban elesett katonák árváinak a pénztarába fog befolyjni. Tekintettel erre, ruhám árát két ezer rubelre emelem.“

A kereskedő előszedi a pénztárcáját. „Itt van a két ezer rubel. A lecke ugyan drága, de talán jó eredménye is lesz.“

A bíró pedig pathetikus hangon hirdeti: „Uraim, a tárgyalás bevégeztetett.“

Forította: Pervu M.

— Értesítés. A szegedi m. kir. bábaképző-intézetnél a legközelebbi magyar-német tanfolyamra való beiratások márczius 1 től 10 ig tartanak. A felvételnél bemutatandó okiratok: keresztlevél, illetőségi, erkölcsi és orvosi bizonyítvány. Szegeden, 1893. február 20. Mann dr., igazgató-tanár.

— Öngyilkos agitátor. E czim alatt hirt adtunk tegnap távirati rovatunkban Beles Liviusz öngyilkosságáról. A széles körben nagy szenzációt keltő öngyilkosság részletei a következők: Beles Liviusz 20-án este a fél 6 órai vonattal érkezett meg Aradról; Radnára érve, a vasúthoz legközelebb eső korcsnába ment és ott borozgatott egy darab ideig. Aztán eltávozott. Elment sógorának, Papp Gábor solymosi jegyzőnek kertjébe s hogy a figyelmet kikerülje, nem is a rendes uton ment be, hanem a kert kerítésén mászott keresztül. A kertben van egy gömbölyű malomkő-asztal, körülveve löczákkal, egy terebélyes diófa alatt. Itt tölthetett órákat a szerencsétlen fiatal ember, míg végzetes tettét elkövette. Előbb vitriolt akart inni, hanem azzal faldalmában csak arczát, egész testét égette össze. Ezután rántotta elő revolverét s lötte át vele ifju szívé. A lövés rögtöni halálát okozta. 21-én reggeli 8 9 óra között találták meg a vitrioltól eléktelenített s összeégetett hulláját. Az összefutott nép előbb azt a fámát terjesztette, hogy petróleummal önté le magát s így gyújtá magát, ruháját s csak azután lötte magát szíven, de a vizsgálat kideríté, hogy az égési sebeket vitriol okozta. A tett okául bizonyost nem tudni. Tanulmányai bevégeztével az ifju elhanyagolta magát, sokat költött és mulatott, mivel övéinek sok keserűséget okozott. Ugylátszik régebben foglalkozott az öngyilkosság eszméjével. Egy alkalommal a radnai tüzoltóbálon is kicsavarták kezéből a revolvert, melylyel kiakarta magát végeznii, másodsor pedig Lippán akadályozták meg ebben. A halottat a radnai görögkeleti román temetőben levő czimterembe szállították, hol valószínűleg fel is fogják boncolni. Temetése is ma délután lesz.

— A szegedi üzletvezetőség változtatásokat tett a vasuti forgalomban és erről a temesvári kereskedelmi és iparkamarát a következőkben értesíti: Folyó hó 18-án a Jasslo Romanov vonalon a teherforgalom ismét megnyílt. A Bécs dunaparti pályaudvaron a teherforgalom ismét közvetíthető lévén, ily irányu szállítványok korlátlanul felvehetők. Gabona és egyéb oly küldeményekre nézve, melyek Marcheggén át irányulnak, de a forgalmi akadály miatt nem továbbíthatók, az igazgatóság ujabban a következőket rendelte el: 1. amennyiben a fennálló irányítási táblázatok szerint a budapest-marcheggi utirány használandó, a szegedi üzletvezetőség állomásairól származó áruknál ezen, mint természetes utirány betartandó s csak a többi üzletvezetőségek használhatják a kelenföld-brucki irányt; 2. a mennyiben az irányítási táblázatok szerint a galantha-zsolnai utirány használandó, ez tényleg használandó is. Ennélfogva a szegedi üzletvezetőség állomásai sem a kelenföld-brucki, sem pedig czegléd-zsolnok-hatvan rutka-zsolnai irányt segélyirányként többé nem használhatják. Folyó hó 19-én a Wigstadi-Bautsch helyi érdekű vasut Odrán és Bautsch állomásai között a még beszüntetve volt összes forgalom ismét megnyílt. Tetschen kikötő helyen az áruk átrakása ismét közvetítették; nussdorf tulli és tulli-pöltényi vonalon a forgalom ismét megnyílt. Schrossbach és Jassló-Romanov között az összes forgalom felvétetett. Beszüntetve marad azonban még Krasnó állomás teherforgalma.

— Boldog község. Ulmáról írják, hogy az ottani Stelzl-féle gőzmalmot közelebb villanyos világítással látták el. A községi képviselőtestület most a fölött tanácskozik, hogy az egész falut villanyos világítással lássák el. Ha ezt sikerül keresztülvinni, akkor Ulma lesz az első község Magyarországon, melynek utcáit villanyos fényvilágiják. Ulma községnek különben

módjában van ezt megtenni, mert törzsvagyona oly jelentékeny, hogy pótdó kivétel nélkül fedezi községi szükségleteit.

— **Mikor a bérkocsis zálogol.** Aradon történt, hogy Kovács Gábor kocsijának neki hajtott két oláh szekeres. A bérkocsi tengelye és lámpája eltört, s az elkésredett bérkocsis kifogta az oláhok lovát és megakart tartani zálognak, mert az oláhok nem tudták a kárt megtéríteni. De Todósie Vassil és Pável nem tisztelői az önbíráskodásnak, és épen ezért elverték Kovácsot, hogy az eszméletét veszítette, és nagy kérdés, hogy életben marad-e? A két oláhot átadták a rendőrségnek.

— **A Klein-féle csőd-ügyben** — mint az „Arad” írja — Paguba vizsgálóbíró nagy igyekezettel folytatta a vizsgálatot a Klein-féle csődügyben, mely a legkomplicáltabb kereskedelmi bűnpörök közé tartozik. Eddigi számítások szerint a függő adósságok meghaladják a 90,000 forintot. Klein nem tudja elfogadható okokkal igazolni, hogy hova fordította ezt a nagy pénzösszeget. Szabaddalra helyezéséről egyelőre szó sincsen.

— **A difteritisz ellen.** A gyermekölő betegség ellen az orvosi tudomány már előrehaladott állapota mellett sincs még oly orvosság, amit a difteritisz ellen teljes sikerrel lehetne használni. Az orvosok tapogatóznak, kísérleteket tesznek, és ócsárolják azokat, akik — házi szerekekkel akarják a difteritiszt gyógyítani. Györgyi József pestmegyei járásorvos azonban hosszabb időn keresztül gyógykezelt difteritisz-betegeit egy maga által feltalált gyógyszerrel. Az eredmény sikerrel kecsegtet; Györgyi 188 difteritisz betege közül csupán tíz halt meg. Györgyi sikeréről értesült a belügyminiszter; leiratot intézett a vármegyéhez és kijelenti, hogy érdemesnek találta Györgyi módszerét arra, hogy további tanulmány tárgyává tésse. Azért felhívja a belügyminiszter Györgyi József dr.-t, nyilatkozzék, vajjon hajlandó-e gyógyszerből egy nagyobb mennyiséget átengedni arra, hogy azt valamelyik fővárosi kórházban próbálják ki. Györgyi ebbe előreláthatólag bele fog egyezni s ez esetben gyógyszerét a budapesti Stefánia-gyermekkorház difteritisz-betegeinél fogják alkalmazni.

— **Vita a humbug szó felett.** Egy zentai biztosítási ügynök nagyobb társaságban úgy nyilatkozott a „The Mutual” biztosítótársaságról, hogy az nem egyéb humbugnál. Az intézet vezérigazgatója e szóban rágalmazást látott, és ez alatt a czímen bepanaszolta az ügynököt. A vádlott védője azonban azt fejtegette, hogy a „humbug” szó nem foglal magában rágalmazást és kérte a vádlott felmentését. A bíróság is erre az álláspontra helyezkedett, és így a Mutual nem kapta meg ugyan a kívánt jogorvoslatot, de ahelyett megkapta — az ingyen reklámot.

— **Uj kincstári telepítvények.** Bethlen András gróf földmivvelésügyi miniszter, — mint arról lapunk olvasói már értesültek — egy törvényjavaslatot szándékozik benyújtani, mely abba a helyzetbe hozza a kormányt, hogy a túlnépes és gazdasági területek nélkül szűkölködő községek szorgalmas és részben vagyonos gazdáit új községek alakításával a kincstár tulajdonában levő vagy általa e célra megszerzendő birtokaira áttelepíthesse. Addig is azonban, míg ezen törvényjavaslat törvényerőre emelkednék, a földmivvelésügyi miniszter a jelenlegi korlátolt eszközök szabta szerény keretben is folytatja a telepítések munkáját. Alig, hogy a Krassó-Szörény vármegyében Bálinz vidéken létesített új településekbe Csanádmegyei Makó és Peregai gazdákból kétszázal több családot telepítettek, újabb Krassó-Szörény vármegyében Rakitta vidékén levő kincstári birtokon készítettek elő egy új telepes községet, hova Békés vármegye Vésztő és

Mád községbeli, valamint Csanádmegyei Makói jóra való gazdák — mintegy 200 család telepítetnek, kik belsőség, szántó-föld és legelő fejében egyenkint husz és fél hold területet nyernek. Mint értesülünk, a telepek kiosztása már e napokban történik és a telepek házainak felépítése még a nyár folyamán várható. Közézelokra, u. m. iskolai, községi és egyházi czélokra itt is elegendő mértékben jövedelmező területeket díj nélkül engedett át a földmivvelésügyi miniszter.

— **Öngyilkos fiatal asszony.** Lippáról írja tudósítónk: Vasárnap délután háromnegyed 4 órakor özv. Simon Athanasz, szül. Pászka Mária 24 éves asszony (szerecsika) méreggel, melyet a román parasztemenyecskék arzpirosítóul használnak, véget vetett életének. A szomorú eset részletei a következők: Pászka Mária már négy év óta volt özvegy; szomorú özvegyiségben fivérének egy volt iskolatársa, Deheleán Simon, járásbírósi hivatalnok vigasztalagatta, mivel később benső szerelmi viszonyt kötött, melyet azonban csak titkon folytathattak, mivel a no jómódu polgár szülei a fiatal, 19 éves díjnosok házukból kiltották, s a viszonyt eleneztek s minden igyekeztükkel meg akarták gátolni. A fiatal szerelmesek egy közös jóbarátjuk házában szoktak leginkább találkozni. Tegnap délután szintén ott kellett volna találkozniok, azonban a kedvesét váró fiatal özvegy — kedvese helyett, ennek anyjával találkozott, ki tudott viszonyukról s azt mint nem természetes viszonyt szintén ellenzette. Találkozván tehát most fiának kedvesével, a pillanatot felhasználta s a nőt előbb kérlelte, később gyalázó s lealacsonyító kifejezésekkel ostromolta. Az érzékeny nő hazafutott s a pillanat befolyása alatt kétségbeesésében, izgatottságában s a kapott megszegyenyítés folytán szégyenérzetében elkövette végtettes tettét. Épen abban a pillanatban, melyben a mérge poharat kiürítette, lépett a szobába huga egy fiatal ember kíséretében, kik látván a jelenetet, rosszat sejtve, odarohantak hozzá s kiragadták kezéből a mérge poharat, melynek fenekén a sárgás s tejszíni folyadék eláruka mérge volt. — A meglepett öngyilkos nő ijedtében csak annyit tudott mondani: „Hagyjatok inni, — hagyjatok meghalni.” Nővére és kísérője rögtön zajt ütöttek s futottak orvosért, aki a szomszédos kasszinóban volt s rögtön, a legnagyobb sietséggel megérkezett. A rögtön alkalmazott orvosi segély s az ellenmérge azonban már nem használt, a szerencsétlen asszony rövid félórai kínos vergődés után kiszenvedett. Az öngyilkosság tulajdonképen oka azonban az volt, hogy a fiatal ember hűsége és szerelme állítólag nem volt igazi s csak áltatta és nősülési ígéretekkel hitegette a hiszékeny nőt, ki nek hiszékenységét saját érdekében ki is aknáta. Egy alkalommal — az utóbbi időben — állítólag meg is verte s arcul verte a szegény nőt, ki már nem akart kedvese kedvtöltéseire több pénzt adni.

Irodalom és művészet.

* **A Pallas Nagy Lexikona.** A Pallas irodalmi társaság nagy szabású irodalmi vállalatából, melynek czime: A Pallas Nagy Lexikona az összes ismeretek enciklopédiája, megjelent a 14. füzet (Antonozia Appoint.) A diszesen kiállított füzethez az O-Buda melletti Aquincum romjainak diszes kivitelű látkepe és Alexandria tervrajza van csatolva. Ára 60 fillér.

* **A „Vasárnapi ujság”** febr. 19-iki száma 14 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Az új államtitkárok.” (Gróf Andrássy Gyula, báró Jósika Sámuel és Lukács László arczképeivel. Fényképek után metszette Morelli Gusztáv.) — „Rakovszky István, az állami számvéviszék új elnöke.” (Arczképpel.) — „Dalok.” Zempléni Árpádtól. — „A Ferike halála.” Családi kép. Irta Szivós Béla. — „A Roumania hajótörése.” (Képpel: A hajótörés romjainak ösz-

szeszedése a portugál tengerparton.) — „A román trónörökös pár fogadtatása Bukarestben.” (Képpel.) — „Nagy vásár Belgrádban.” (Képpel.) — „Magyar biborosok.” — „A harmadik lövés.” Elbeszélés. Irta Gonda Dezső. (Goró Iajos rajzával.) — „Várkastély a Kárpátokban.” Regény Verne Gyulától. (Képpel.) — „Kovács Mihály.” (Arczképpel és „Árpád fejedelemné emelgetése című festményének rajzával.) — „Mazzák Hugótól.” — „Lilinokalani királynő.” (Képpel.) — „Tanlongo, a Banca romana igazgatója.” (Arczképpel.) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Mi ujság; Sakkjáték; Képtalány, stb. rendező rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre 2 frt, a Politikai Ujdonságokkal együtt 3 frt. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utca 4. szám.)

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése február 23-án.)

Budapest, február 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén letárgyalták a fizetésrendezéséről szóló törvényjavaslatot. Csak a 22-ik szakasznál fejlődött hosszabb vita, melyhez Szederkényi két határozati javaslatot adott be.

Balla és Andreánszky báró felszólalása után Hieronymi belügyminiszter Ballával szemben kijelenti, hogy a megyei tisztviselők fizetésjavítása éppen oly arányos, mint az állami tisztviselőkké. Erre nézve adatokat sorol föl és kijelenti, hogy a megyék a dotációval meg vannak elégedve.

Ezután Horváth Gyula beszél és a belügyminiszterrel szemben kijelenti, hogy a megyéknek kell politikát csinálni.

Az ülés további folyamán a tegnap függőben maradt 6-ik szakaszt a képviselőház Wekerle módosításával elfogadván, tárgyalás alá vette az 1893-ik évi budgetet és pedig a földmivvelésügyi tárczát. A tárczánál felszólal Andreánszky, a ki a kívándorlás megakadályozását okszerű földmivvelésben látja.

Bessenyei Ferenc a földmivvelés kárára szolgáló határidőzlet ellen beszél.

Állami anyakönyvvezetés.

Budapest, február 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szabadelvűpárt szombati ülésén Csáky be fogja jelenteni, hogy az állami anyakönyvvezetéséről szóló törvényjavaslatot jövő hét valamelyik napján kész a háznak benyújtani és mindjárt a bejelentés után ismertetni fogja. Ugyanekkor Wekerle bejelenti, hogy az egyházipolitikai javaslatok nagyobb része készen van.

A magyar zarándokok.

Budapest, február 23. (A „Torontál” eredeti távirata.) Rómából táviratozzák, hogy ma kellett volna a pápának fogadnia a magyar zarándokokat. Az utolsó pillanatban azonban a Vatikán értesítette a zarándokokat, hogy a pápa beteg és így a fogadtatást elhalasztották.

Jókai beteg.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Jókai Mór influenzában megbetegedett. Az éjjel betegsége rosszabbra fordult. Környezete már aggódni kezdett, ma reggel azonban a beteg jobban érzi magát s állapotáról az orvosok megnyugtatólag nyilatkoztak.

A maradi függetlenségek.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A függetlenségi párt tegnap esti értekezletén elhatározta, hogy értesíteni fogja Bánffy Dezső br. képviselőházi elnököt arról, hogy az ülések mostani idejét kívánja fentartani.

A polgári házasság mellett.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ ered. táv.) Szegedről és Komáromból táviratozzák, hogy a törvényhatóság tegnap közgyűlésén egyhangulag a polgári házasság mellett nyilatkozott.

A főváros az egyházi kérdésekről.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A fővárosi közgyűlés tegnap határozott Radocza ismeretes indítványa felett, mely arra vonatkozik, hogy a főváros mondja ki a polgári házasság szükséges voltát. A gyűlés rendkívül viharos volt, Bogisich plébános beszédét, melyben az indítvány ellen nyilatkozott, fűsiketítő zaj követte, ellenben Polónyi elragadóan szép szónoklatot tartott az indítvány mellett, mely viharos tapsokra ragadta a közgyűlés tagjait. A jelenvoltak felálltak a beszéd után mindannyian és valóságos tapsvihart rögtönöztek. Polónyi indítványára a feliratban a kath. autonómia szükséges voltát is hangoztatták. Radocza indítványát a közgyűlés óriási többsége elfogadta, elene csak heten szavaztak.

Székely főhadnagy ügye.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Székely főhadnagyot tegnap este egy becsületbíróóság hallgatta ki, melynek elnöke Svetics tábornok volt. Különösen arra nézve hallgatták ki, hogy mennyiben bűnös abban, hogy ügye a lapok útján nyilvánosságra került. A főhadnagy teljes ötnegyed órai védbeszédben tagadta a vádat. Székely ellen a vád nem bizonyult valósnak. Ujabb vizsgálatot fognak ellene indítani.

Pozsony magyarosodik.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ ered. távirata.) Pozsony város iskolaszéke elfogadta az ottani tanítótestület indítványát, hogy a jövő tanévben az összes pozsonyi iskolák tannyelve magyar legyen.

Bleichröder temetése.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bleichrödert ma temették, koporsóján tömérdek koszorú volt. A halottas kocsit számtalan fogat kísérte.

Gyárosok gyűlése.

Budapest, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy ott a himzógyárosok az Am Hof egy vendéglőjében monstre-gyűlést tartottak, melyen elhatározták, hogy a nyers anyag drágulása és a munkások bérének felemelése miatt a munkát 20—30 százalékkal drágábban viszik áruba, a mi azt jelenti, hogy a csipke és csipkeszövet szintén drágább lesz.

Árvizveszély.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Duna állása ma reggel 7 ó.: 5 m. 34 cm. 7 és fél órakor 10 cm.-t apadt, 8 ó.: 5 m. 15 cm. Az összes apadás 19 cm. Az apadás oka az, hogy a jég, mely Komáromból elindult, Szobnál megakadt. Komáromnál a jég olyan nagy zajjal indult meg, hogy a lakosok földrengésnek hitték. A jég az Erzsébet szigetre is behatolt és a nyári lakokat is romba döntötte. Komáromnál a vizállás 530 cm. s ha még 50 cm.-nyit árad, akkor Komárom viz alá kerül. Az Esztergomnál tegnap d. u. 2 órakor megindult jég a Zámor hegynél megakadt. 1876-ban is ez okozta az árvizveszedelmet. Pilis-Maróthnál veszedelmes torlódás állott elő. A fővárosban katasztrófától nem igen kell még tartani.

Öngyilkosságok a fővárosban.

Budapest, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Peták Eszter Teleki-tér 20. sz. a. lakó leány ma reggel nyakát elmetsette, még élve szállították a Rókusba. Tegnap délután gyufaoldatot ivott, de akkor a házbeliek megmentették. — Lázár Ádám, 71 éves üvegkereskedő, a Rudas fürdő előtt a Dunába ugrott, a járókelők ugyan kimentették, azonban a mentőknek nem sikerült őt életre ébreszteni.

Örült a Burgban.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből távirják, hogy egy Pacek József nevű hernalsi kőműves tegnap minden áron be akart menni a Burgba. Egy nagy csomó irat volt nála, melyekben azokra vonatkozólag voltak adatok, kik őt hamis tanuvallomások alapján börtönbe juttatták. Pacekről kitűnt azután, hogy örült.

Megunta a politikát.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Castelar spanyol író és a köztársasági párt eddigi vezére visszavonul a magánéletbe, a mi annyival is inkább érdekes, mert pártja éppen most indul a megnövekedés reményével a választásokba.

Rablótámadás.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Sikawában Lorenz földbérlet rablók majorjájában megtámadták, készpénzétől megfosztották. Cseléségét megkötötték. Rablás után elmenekültek. A rablók főnöke elegáns ruhás álarcos volt.

Délibábok szerzője.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A Garai-pályázaton megdicsért népszínművek szerzői egyre jelentkeznek. Margittay Tihamér „Cinemintye“ című népszínművének legnagyobb riválisát, „A délibábok“-at Kazalicky vidéki színész írta.

Öngyilkos katona.

Budapest, február 23. (A „Torontál“ ered. távirata.) Szombaty Gyula inotai illetőségű 19. gyalogezredbeli közember 8 napi szabadságra Inotára ment. Szabadsága már vasárnap letelt, de még mindig otthon volt. A büntetéstől való félelmében aztán fejbe lölte magát.

Az anarchisták merénylete.

Budapest, febr. 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az olasz sajtó még mindig élénken foglalkozik a legutóbbi dinamitmerénylettel. Általános a vélemény, hogy a merénylet nem annyira Terri képviselőnek, mint inkább Giolitti miniszterelnöknek szólt s hogy a merénylők tévedtek. A lapok követelik, hogy kevesebb ügynököt alkalmazzanak a politikai kihágások ellenőrzésére és az anarchista üzelmek szemmel tartására inkább a városi rendőrséget szaporítsák.

Közgazdaság.**Délutáni tőzsde.**

Budapest, február 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.50—51.

Buza ősze 7.60—61.

Tengeri máj.—jun. 4.82—83.

Zab tavaszra 5.73—74.

Káp.-r. aug.—szept. 12.25—12.30.

Erték:

Osztrák hitr. 330.60—330.70.

Magyar hit. r. 392.75—393.25.

Magyar aranyjárdék 116.—

Koronajárdék 95.27—95.30.

O. m. á. v. k. 308.50.

Déli vasut 104.—104.75.

Rima-murányi 197.12—197.25.

Leszámitoló bank-r. ———.

Magyar ipar- és kereskedelmi bank-r.

Délután 4 órakor:

Osztrák hitelbank 330.70.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, február hó 23. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgrammon felüli sulyban) 51.—52 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klgr. suly) 51.—52 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klgron felüli sulyban) 56.—57 krig. Fialat közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 54—55 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgrig terjedő sulyban) 51.—52 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgron felüli sulyban) 51.—52 kr. Közép (páronként 220—280 klgr. sulyban) 51—52 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 50—51 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 52.—52.5 krig. Közép (pkint 220—260 klgr. sulyban) 51¹/₂—52. krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 50—51 krig. Sertéslétszám 1893. február hó 20-ik volt készlet 99.472 drb. 1893. febr. 21-én felhajtott 975 drb. 1893. február hó 21-én elszállított 513 darab, február 22-én maradt készletben 99,934 darab.

REGÉNY-CSARNOK.

Málnássyné.

— Elbeszélés. —

Irtá: Scossa Dezső.

9-dik folytatás.

A „Proféta“ asztalai a legrégibb időktől kezdve vezetői voltak e vidámságoknak s egymást felülmulni volt minden törekvésük. Két egyen volt, a kik e versenyt leleményességük kiapadhatlan forrásából táplálták, a két asztal vezére: Karándy Dániel és Battik Pista.

Mind a ketten a vidámság költöző madarai voltak, kik magukkal hordozták a tavaszt, mindenütt rokonok voltak, öcsém uram a fiatalabb, bátyám uram az öregebb, kik csak addig voltak vendégek, a mig beköszöntöttek, aztán otthoniassá lettek; győzték jó kedvvel, dallal, tréfával, úgy hogy az ebédeket a vacsorák fölé borították s virágról virágra mézet szíva, megnyitották ajtó és szív egyaránt.

Mióta Málnássy Györgyöt a kis doktor sikeres kurája eltemette, Battik Pista előszeretettel csufolódott vele miatta. Mikor az szokott helyére érve lassan lefejtette a nyakára tekert hosszú shawlt, kigombolta és levetette felöltőjét és kampós botjával együtt a fogásra akasztotta, a Pista hamis szemei már ott jártak, hogy inpertinens malitiával tegyen valami bolond kérdést, amire az öreg ur idegesen zörgött a tányérjával és nyakát nyujtogatta.

Egyszer valami lóbetegségről akart felvilágosítást, mintegy jelezve a tudományában vetett hitét, — aztán gonosz czélzattal kérdezősködött orvosi tanulmányairól s köromszakadtaig vitakozott, hogy a katonai kurschmiedek egy rangban vannak qualificatio dolgában a megyei felcserekkel és hogy egyiknek sem dukál a doktori titulus.

No már erre dr. Ptics arczát is elöntötte a vér. Kivágta a replikát, de a nyelvbéli járatlansága miatt olyan furcsa dolgok sülttek ki abból, hogy az öregek kaczagva dőltek hanyatt székeiken, a fiatalok pedig tomboltak örömlükben. Amde az sem volt rest előhozakodni a kornak tartozó tisztelettel, szemére vetni Pistának tulkapasait és végül kikérni magának minden konfidenciát.

Erre aztán mindig csak egy tromfja volt a pokolralvónak, az, hogy mégis csak furcsa kura volt az, mikor Málnássy Györgynek a szivbaját kőszvényképen gyógyította.

Ez lesujtotta a kis embert. Széles foglalatú pápaszemei alól boszusan csillogtak szemei s mintha semmit sem hallott volna, evőeszközeivel esörömpölt tányérján, mig Karándy Dániel ur az asztalkendőjével takarta el nevetését és Battik Pistát megfenyegette.

Az azonban nem ismert sem sem szent, respectálni való dolgot. Az ő gunyolódó nyelve mindenkit egyformán ért s mikor a kis doktor boszantásába belefáradt, sorra vitte a többieket is, kikről mindig akadt valami furcsaság, a mit nemcsak elmondani, de úgy előadni is tudott, hogy lehetetlen lett volna hahotára nem fakadni rajta.

Most az alispánt produkálta, amint felöltötte helyett a bögőtakarót vitte haza karján, aztán a táblalabrára került a sor, kiknek egyike a lekváros lepénynyel telt tálba ült a szüreten, a másika pedig a kerülőt lötte meg a vadászaton, sőt Karándi urra is sort kerített, élethiven produkálván, hogyan döntötte fel sz. nvedélyes oratiója közben a tinta tartót, mialatt az azt pótló vizes poharat kimélet nélkül borította a szomszédjára.

De már erre a kis doktor arca is kiderült a megbékélt folytonos gyötrőjével, a kibén annyi fufang és kedves humor volt, hogy lehetetlen volt haragudni reá.

Csak Korda Sándor tekintett közönyösen körül, őt nem birták a Battik Pista tréfái

még mosolyra sem ingerelni. Elmélázva ült helyén s nagy fekete szeméit kérdőleg hordozta körül, ha a harsogó kaczag elmerülését megszakította.

— Mit szóltál Sándor? — kiáltott át Karándy, hogy az öregek asztalánál kapott gunyolódást visszatörölje.

Annak pedig ugyancsak nem is jutott eszébe, hogy mondjon valamit, a megjegyzés hát újra nagy derűtséget keltett.

Korda Sándor nagyon elütött a czimboráitól. Komoly volt és hallgatag, méléző és meggondolt, aki megértette a tréfát, a mosolyt, de ép oly kevéssé látszott hatni az reá, a mily kevéssé ingatja meg a lágy fuvalom a tengeri gályát, mely tengeri viharok után a kikötő enyhében megpihen. Talán neki is hasonló viharok multával jutott osztályrészeül ez a kikötő! Elmerültsége, komolysága igazi okát soha senki sem bírta megmagyarázni, de a tisztelet és bámulat olyan nimbusát fonta köréje az, hogy társasága nemcsak a tekintélyt kereste benne, de mesterének és példányképének is készséggel ismerte el.

Bár rendszeren Battik Pista vitte a szót, tényleg Korda Sándor volt a fiatalság asztalának vezére és véleménye, szava, az öregeknél is annyi nyomatékkal birt, hogy személyét kitüntető kimélet környezte, társai pedig félénk meghunyászkodással érintkeztek vele.

A napi társalgás mindig megújuló tárgya természetesen a nők és a házasság körül forgott. Karándy ur egy izben kerek félészendeig tartogatott a tányérja alatt egy tallért azzal a föltett szándékkal, ha csak egyszer nem kerül szőnyegre ez a thema, a szegényeknek adja. De bizony az nem volt kiadható, mert a kevésbé sikerült ételek kifogásolása, a kicsorbult pohár, a teríték tisztatlansága, soha meg nem szünő indokok maradtak arra, hogy újból a táptára kerüljön az. Vagy odaterelte Battik Pistát, hirtelen bekövetkezett pillanatnyi csöndbe hirtelen felvetve a kérdést.

— Mikor házasodik urambátyám?

— Hejh! öcsém, viselt hajó nem tengerre való már.

— Atyáink segítséget vettek, mi egész nyögöt veszünk a nősülésben, mert a fényűzésben lábrakapott hazánkban s a mátkával egész sereg szükség tér be házunkhoz, — jegyezte meg más onnét felülről.

— Mond inkább, hogy ott állunk mi már, hogy a leányok is meg mernek csókolni, — ellenveté Karándy, megveregatve szomszédjának, a kis doktornak vállát.

— Szapperlot! Valóban, — mondta az.

— Nekünk már az asszony ha mennyet hazudnék is kárhózatot nyujtana csupán, de mért nem nősültök ti, kik fiatalok vagytok, módokban állna családot alkotni, valami szegény leányt boldogítani, s e helyett ide temetkeztek a kocsmá négy fala közé, a hol örömek sohasem fognak kínálkozni részetre; — folytatta Karándy, megmutatva, hogy mester a protestatiókban és admonitiókban is.

— Bizony a nőtlenység, özvegyesség nyomasztóbb az öregségnél.

És volt ebben a végeredményben valami fájó, valami lemondásteljes, a mi azt engedte sejteni, hogy nem a szív üres emez aglegényeknél, de a körülmények mostoha alakulása fosztotta meg őket a családalapítás boldogságától. Az ő fiatal korukban a haza szent ügyének védelme volt az első kötelesség, — aztán meg késő volt már. De bölcsen gondoskodott a teremtő, hogy az emberi indulatokba tán többször boldogító, mint boldogtalánító állhatatlanságot öntött.

Egy izben megint erről folyt a társalgás. Korda Sándor arczán mulékony mosoly játszadozott. Ugy az eszmét magát, mint a felsoroltakat kicsinyítő semmibe véssel kísérte, azzal a nála uralkodó sarkelvel, hogy a teremtés remekei nem érdemlik meg a velük való foglalkozást.

(Folytatása következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagyikinda—nbecskerek vasútvonalon

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3512	3514	3502
		v. v.	v. v.	sz. v.
		I.II.III. osztály		
Budapest ind.		6.30	8.25	2.35
Temesvár "		9.50	11.20	4.00
Nagy-Kikinda		3.05	4.05	7.20
Karlova		4.09	4.46	8.04
Beodra		4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs		5.38	5.36	9.02
Kumán		6.08	5.56	9.22
Melencze		6.40	6.15	9.42
Ellemér		7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek		7.33	6.51	10.18
Versecz	érk.	11.59	—	—

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3501	3511	3513
		sz. v.	v. v.	v. v.
		I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek ind.		5.50	12.00	7.20
Ellemér "		6.08	12.21	7.44
Melencze "		6.30	12.51	8.16
Kumán "		6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs		7.11	1.49	9.19
Beodra "		7.45	2.29	10.04
Karlova "		7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
Temesvár		—	5.20	4.24
Budapest		1.20	—	7.10

Menetrend a Torontál helyi érdekű vasútvonalon

Versecz—Nagy-Becskek.		3647*	3601	3611
		v. v.	sz. v.	v. v.
		I.II.III. o.		
Versecz	Temesvár ind.	—	12.00	—
Versecz-Rét		5.50	2.20	—
*Temes-Paulis		5.57	2.25	—
Bethlen-Tanya		6.03	2.32	—
*Szivattyutelep		6.11	2.42	—
*Loudon-Tanya		6.22	2.55	—
Nagy-Margita		6.29	3.04	—
Zichyfalva		6.37	3.13	—
Györgyháza		6.49	3.25	—
Szécsénfalva		7.01	3.40	—
*Ó-Lécz		7.16	3.57	—
Kanak		7.24	4.07	—
Bóka		7.33	4.19	—
Szécsány	érk.	7.49	4.38	—
	Párdány l. alul.	8.00	4.52	—
Szécsány ind.		4.01	8.10	5.07
Szárcsa "		4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor "		4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes		4.50	8.43	5.46
Lázárföld		5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart		5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek		—	—	6.35
Nagy-Kikinda		8.36	—	11.13
Budapest		1.20	—	7.01
Temesvár	érk.	—	—	4.24

Nagy-Becskek—Versecz.		3602	3612
		sz. v.	v. v.
		1., 2., 3. o.	
Budapest ind.		6.30	—
Temesvár "		9.50	—
Nagy-Becskek "		8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart		8.22	4.10
Lázárföld		8.30	4.43
*Pusztá-Kenderes		8.56	4.51
*Lajosmajor		9.2	4.59
Szárcsa		9.16	5.23
Szécsány	érk.	9.29	5.38
Szécsány ind.		9.44	5.53
Bóka		9.57	6.08
Kanak		10.14	6.28
*Ó-Lécz		10.23	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.32	6.57
Györgyháza		10.42	7.11
Zichyfalva		10.54	7.36
Nagy-Margita		11.09	7.55
*Loudon-Tanya		11.18	8.04
*Szivattyutelep		11.26	8.13
Bethlen-Tanya		11.39	8.27
*Temes-Paulis		11.47	8.37
Versecz-Rét		11.55	8.46
Versecz	érk.	11.59	8.50
	Temesvár "	3.16	—

Szécsány—Párdány.		3702	3712
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Szécsány ind.		9.34	5.48
Módos "		9.56	6.15
*Fény "		10.07	6.27
Párdány	érk.	10.18	6.39

Párdány—Szécsány.		3713	3711
		v. v.	v. v.
		II. III. o.	
Párdány ind.		7.00	3.50
*Fény "		7.13	4.03
Módos "		7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.
Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Meghívás.

A „Perlaszi járási takarékpénztár részvénytársaság“ részvényesei — hivatkozással a pancsovai kir. törvény: szék 484. polg. szám 1893. végzésére — az 1893. évi márczius hó 5-én d. u. 3 órakor az Illics-féle vendéglő helyiségeiben tartandó

folytatólagos alakuló közgyűlésre

ezennel tiszteletteljesen meghivatnak.

Kelt Perlaszon, 1893. évi február hó 22-én.

A Perlaszi járási takarékpénztár részvénytársaság alapítói.

N a p i r e n d:

1. Egy közgyűlési elnök és két jegyző: önyvhitelesítő választása.
2. A társulati alapszabályok kiegészítése, a fenti hivatkozott végzés folytán.
3. Netáni indítványok.

Kivonat a kereskedelmi törvényből: 155. §. Az alakuló közgyűlés határozatképesnek akkor tekintetik, ha abban akár személyesen, akár képviselve, legalább hét oly aláíró van jelen, kik az alaptörvénynek legalább negyedrészt képviselik.

E gyűlésen minden aláírt részvény egy szavazatot ad, de tiz szavazatnál többet senki sem gyakorolhat.

Einladung.

Die P. T. Actionäre der „Perlaszer Bezirks-Sparcassa Actiengesellschaft“ werden hiemit — unter Berufung auf den Bescheid Zahl 484. polg. 1893. des Pancsovaer kön. Gerichtshofes — zu der am **5. März 1893, Nachmittag 3 Uhr** in den Illics'schen Gasthauslocalitäten stattfindenden

fortsetzungsweisen

constituirenden Generalversammlung

höfl. eingeladen.

Perlasz, am 22. Februar 1893.

Die Gründer der Perlaszer Bezirks-Sparcassa Actiengesellschaft.

T a g e s o r d n u n g:

1. Wahl eines Präses ad hoc und zweier Protokoll-authenticatoren.
2. Ergänzung der Gesellschaftsstatuten gemäss des obigen Bescheides.
3. Etwaige Anträge. (111—2.1)

Auszug aus dem Handelsgesetze §. 155. Die constituirende Generalversammlung ist beschlussfähig, wenn mindestens sieben Zeichner persönlich, oder durch Bevollmächtigte gegenwärtig sind, welche mindestens den vierten Theil des Stammcapitals vertreten.

Bei dieser Generalversammlung gibt jede gezeichnete Actie das Recht auf eine Stimme, jedoch kann Niemand mehr als zehn Stimmen in sich vereinigen.

Hirdetmény.

Melencze községében megüresedett fogyasztási és italmérési adó üzletvezetői állásra, mely 800 forint évi fizetéssel javadalmaztatik, ezennel pályázat hirdettetik.

A kellően felszerelt folyamodványok alulírott községi előjárásnál bezárólag 1893. évi február hó 26-ik napjáig nyújtandók be.

Kelt Melenczén, 1893. évi február hó 20-án.

(107—3.3)

Melencze községelőjárósága.

Pályázati hirdetmény.

Keresek egy a jegyzői teendőkhöz, különösen pedig az adóügyekben jártas egyént, ki állását 3—4 hónapra, esetleg tovább is, azonnal elfoglalhatja.

Javadalma: alkalmazhatóságához képest 1 forint 50 krtól, 2 forintig.

Kelt Sárafalván, 1893. évi február hó 20-án.

(108—3.3)

Seeler, jegyző.

H i r d e t é s e k

felvételnek

e lap kiadóhivatalában

Uri-utca 276-4. szám alatt.